

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Komisji i obywatel holenderski, zwrócił się o uznanie swojego związku partnerskiego z H., czyli umowy o wspólnym pożyciu zawartej przed notariuszem i uznanej przez prawo holenderskie, aby jego partnerka mogła korzystać z wspólnotowego systemu ubezpieczeń w razie choroby. Administracja oddaliła ten wniosek pomimo tego, że skarżący przedstawił zaświadczenie wydane przez ambasadę swego państwa w Luksemburgu, zgodnie z którym sporna umowa przyznaje skarżącemu i jego towarzyszce status stałych partnerów w związku pozamałżeńskim.

Na poparcie swojej skargi, skarżący podnosi naruszenie art. 72 regulaminu pracowniczego, art. 1 ust. 2 lit. c), i) załącznika VII do regulaminu pracowniczego, jak również art. 12 wspólnych przepisów dotyczących ubezpieczenia w razie choroby urzędników Wspólnot Europejskich. Ponadto podnosi oczywisty błąd w ocenie, naruszenie obowiązku uzasadnienia, jak również naruszenie ogólnych zasad prawa, takich jak zasada niedyskryminacji oraz równości traktowania urzędników.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2006 r. — Deffaa przeciwko Komisji**(Sprawa F-125/06)**

(2006/C 310/68)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Walter Deffaa (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel(-e): S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji przewodniczącego Komisji z dnia 12 stycznia 2006 r. w zakresie w jakim dokonuje ona zaszeregowania skarżącego, awansowanego na stanowisko dyrektora generalnego w DG Służba Audytu Wewnętrzznego do grupy A*15 stopień 4 ze skutkiem od dnia 1 sierpnia 2004 r.
- ewentualnie uchylenie tej decyzji w zakresie w jakim odmawia ona skarżącemu przeniesienia na wyższy stopień, o którym mowa w art. 44 akapit 2 regulaminu pracowniczego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Piastując stanowisko dyrektora w DG ds. Budżetu zaszeregowanego w grupie A2 (po zmianie A*15) skarżący zgłosił swą kandydaturę na stanowisko dyrektora generalnego (grupa A1) w DG Służba Audytu Wewnętrznego, o którym mowa w ogłoszeniu o wakuującym stanowisku COM/228/03 (¹). Po uwzględnieniu jego kandydatury awansowano go na ww. stanowisko i zaszeregowano w grupie A*15 stopień 4.

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi przede wszystkim, że zaskarżona decyzja narusza zarówno art. 45 regulaminu pracowniczego, zgodnie z którym awans skutkuje przyznaniem urzędnikowi wyższej grupy zaszeregowania w ramach kategorii jak i ogłoszenia o wakuującym stanowisku, który zgodnie z orzecznictwem sądów wspólnotowych, stanowi ramy prawne, w których postępowanie winno się toczyć.

Skarżący podnosi ponadto naruszenie z jednej strony orzecznictwa, zgodnie z którym to ogłoszenie o wakuującym stanowisku określa dokładnie zaszeregowanie, z jakim stanowisko zostanie objęte, a z drugiej art. 31 regulaminu pracowniczego.

Skarżący podnosi wreszcie, w razie nieuwzględnienia powyższego, że Komisja odmawiając mu awansu na stopień, o którym mowa w art. 44 akapit 2 regulaminu pracowniczego błędnie ograniczyła zakres tego unormowania w oparciu w szczególności o błędna wykładnię art. 7 ust. 4 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, który przewiduje wzrost wynagrodzenia wypłacanego co miesiąc, który nie ma według skarżącego żadnego związku z przeniesieniem na wyższy stopień.

(¹) Dz.U. C 301 A z 12.12.2003 r., str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2006 r. — Mangazzù przeciwko Komisji**(Sprawa F-126/06)**

(2006/C 310/69)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Salvatore Mangazzù (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: T. Bontinck i J. Feld, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich